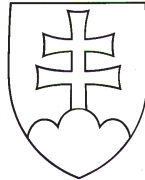

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. S. K.**, proti žalovanému: **Slovenská advokátska komora** so sídlom v Bratislave, Kolárska č. 4, *právne zastúpenému JUDr. E. B. advokátkou v B.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1641/10 zo dňa 16.4.2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/8666/2010-29 zo dňa 20. októbra 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S 8666/2010-29 zo dňa 20. októbra 2010 **m e n í** tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. **z r u š u j e** uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 1641/10 zo dňa 16. apríla 2010 a vec **v r a c i a** žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy konania vo výške 66 Eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1641/10 zo dňa 16.4.2010, ktorým žalovaný podľa ust. § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb.

o živnostenskom podnikaní pozastavil výkon advokácie žalobkyni, zapísanej v zozname advokátov pod reg. č. X., sídlo advokátskej kancelárie Š. L.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 247 a nasl. O.s.p., oboznámil sa obsahom administratívneho spisu a zistil, že žaloba nebola dôvodná.

Podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin, do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Poprade č. ČVS : ORP-516/OEK-P-2009 zo dňa 5.11.2009 bolo začaté trestné stíhanie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku proti žalobkyni, ktorá bola obvinená z prečinu neoprávneného podnikania podľa ust. § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Trestného zákona. Výsledok uvedeného trestného stíhania má ten význam, že ak sa žalobkyňa vyviní z uvedeného trestného skutku, potom sa jej výkon advokácie obnoví. Žalovaný teda v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nekonal nezákonne, ak pozastavil výkon advokácie žalobkyne. Uvedené bolo uskutočnené v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobné dôvody, ktoré žalobkyňa uviedla nespôsobili nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže skutková podstata pozastavenia výkonu advokácie v prípade žalobkyne bola preukázaná vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania. Irelevantná je aj žalobná námietka vzťahujúca sa na rozhodnutie vyšetrovateľa č. ČVS: ORP 516/OEK-2009 zo dňa 5.11.2009, pretože ide o iné konanie, v ktorom má žalobkyňa možnosť sa obhájiť podľa výsledku, ktorého je možné napraviť daný stav v jej existencii (pracovnej). Pokiaľ išlo o ďalšie žalobné dôvody, podané dňa 11.10.2010 a 15.10.2010 krajský súd na ne neprihliadal, pretože to neumožňuje ust. § 250j ods. 1 O.s.p. Po preskúmaní rozhodnutia postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutia o postupe správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komore jej uznesením zo 16.4.2010 pod č. 1641/10 pozastavilo výkon advokácie **podľa ust. § 8 ods. 1 písm. b/ zákona o advokácii**, ktorého dikcia sa na ňu žiadnym spôsobom nevzťahuje.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov komora pozastaví výkon advokácie tomu, kto nastúpil výkon trestu odňatia slobody, bol vzatý do väzby alebo komu bolo uložené disciplinárne opatrenie, pozastavenie výkonu advokácie.

Žalobkyňa namietala, že jej nebolo uložené žiadne disciplinárne opatrenie a ani sa voči nej žiadnym spôsobom disciplinárne nekonalo, nebola

vzatá do väzby a ani nenastúpila výkon trestu. V kontexte týchto skutočností považuje napadnuté uznesenie za nezákonné, nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Ďalej namietala, že napadnuté uznesenie jej bolo doručené kanceláriou Slovenskej advokátskej komory dňa 31.5.2010, takmer 2 mesiace po tom, ako bolo takéto uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory prijaté, čo je v rozpore s ust. § 28 ods. 2 organizačného poriadku Slovenskej advokátskej komory. Súčasne namietla, že bola nesprávne a nezákonne poučená o možnosti odvolania.

Ďalej uviedla, že pri nazretí do súdneho spisu dňa 14.10.2010 zistila, že v súdnom spise sa nachádza „uznesenie o oprave chyby“ z 22.6.2010, ktoré jej doteraz nebolo doručené. Tvrdila, že „uznesenie o oprave chyby“ nemá základ v platnom právnom poriadku a pre jeho vydanie neexistuje opora v zákone o advokácii, ktorý sa výlučne na daný prípad vzťahuje. Poukázala na to, že v zmysle § 75 ods. 3 zákona o advokácii sa na konanie podľa tohto zákona nepoužijú ustanovenia osobitného predpisu, ak nie je ustanovené inak. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorého použitie je vylúčené.

Navrhovala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že napadnuté uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zruší a vec vráti žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 17.12.2010 k odvolaniu žalobkyne navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil. Žalovaný uviedol, že po odoslaní napadnutého uznesenia č. 1641/10 zistil, že pri vyhotovení písomnej formy rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo dňa 16.4.2010 č. 1641/10 došlo k chybnému označeniu zákonného ustanovenia, ktoré bolo dôvodom na pozastavenie výkonu advokácie žalobkyne a preto po zistení tejto písárskej chyby bez zbytočného odkladu bolo vydané uznesenie o oprave chyby č. 1641/10-1 zo dňa 22.6.2010. Toto uznesenie o oprave chyby bolo doručované žalobkyňi 3 krát. Žalobkyňa ani raz doručovanú zásielku neprevzala. Všetky tri zásielky boli zasielané na adresu žalobkyne: JUDr. S. K., Š. L. ktorá adresa je podľa evidencie kancelárie Slovenskej advokátskej komory aj podľa oznámenia žalobkyne jednak sídlom jej advokátskej kancelárie a jednak jej bydliskom. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že písársku chybu nie je možné opraviť uznesením o oprave chyby preto, lebo v zákone o advokácii pre jeho vydanie neexistuje opora a nemá základ v platnom právnom poriadku. V právnom poriadku Slovenskej republiky sa úprava postupu, keď sa v písomnom vyhotovení rozhodnutia spraví písárska chyba nachádza, obsahujú ho ustanovenia Správneho poriadku i Občianskeho súdneho poriadku.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že v napadnutom rozhodnutí Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory je zjavný rozpor medzi výrokom napadnutého uznesenia, ktorý bol vydaný podľa § 8 ods. 1 písm. b/

zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov a odôvodnením rozhodnutia. Žalovaný tvrdí, že ide o písársku chybu a vo výroku napadnutého uznesenia malo byť správne uvedené ustanovenie § 8 ods. 2, písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov. Spornou právnou otázkou bolo, či túto vadu je možné kvalifikovať ako písársku chybu.

Najvyšší súd po preskúmaní výroku a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Je zjavné, že výrok rozhodnutia je v nesúlade s jeho odôvodnením. V odôvodnení sa nenachádza ani raz citácia ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého žalovaný mienil vo výroku rozhodnúť a odôvodnenie neobsahuje ani odkaz na ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z., ktoré, keby bolo použité v odôvodnení tak by plnilo funkciu prepojovacieho prvku s výrokom a udržalo by konzistentnosť rozhodnutia ako celku i v prípade písárskej chyby výroku.

Naopak, z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prepojeniu výroku s odôvodnením a jeho právnej kvalifikácii nebola venovaná náležitá starostlivosť tak, ako to vyžaduje tak závažné rozhodnutie ako je pozastavenie výkonu advokácie. Nezrozumiteľnosť rozhodnutia umocňuje odkaz v odôvodnení na ust. § 8 ods.1 písm. c) zákona o advokácii, ktoré malo iba marginálny charakter k výroku. Tieto skutočnosti robia napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľným pre nezrozumiteľnosť a sú podstatnými vadami konania, pre ktoré musel najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušiť. Najvyšší súd poukazuje na to, že v danej veci zohľadňoval i ústavne konformný výklad (čl. 152 ods.4 Ústavy SR), keďže napadnuté rozhodnutie potenciálne koliduje s praxou Ústavného súdu SR k čl. 46 ods.1 Ústavy SR v oblasti požiadaviek na formálne náležitosti a riadne zdôvodnenie rozhodnutí orgánov verejnej správy a predchádzaniu tzv. arbitrárnym rozhodnutiam.

Pokiaľ ide o uznesenie o oprave chyby zo dňa 22.6.2010 č. 1641/10-1, nie je z neho zrejmý zákonný podklad umožňujúci tento procesný postup. Pokiaľ právne predpisy explicitne procesný postup neustanovujú, je prípustné i použitie analógie a základných zásad, tento proces však musí byť v opravnom uznesení odôvodnený. Musí byť zrejmé, či oprava bola vykonaná podľa Správneho poriadku alebo Trestného poriadku, či s použitím analógie a pod.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 250k ods.1, veta prvá O.s.p. tak, že žalobkyni, ktorá mala plný úspech vo veci súd priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich z náhrady súdneho poplatku z podanej žaloby, ktorý uplatnila v rámci vyčíslenia trov konania v odvolaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 8. februára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková